

Славейче

КАКВО МОГАТЪ МАЛКИТЪ ПРОЛЪТЪ ИДЕ

Пролътъ иде, хей, дечица,
птиче пакъ ще ни запѣй,
ето — малката рѣчица
почна буйно да лудѣй.

А пъкъ ние въвъ полето,
срѣдъ цвѣтата и тревитѣ,
ще играемъ до насита —
ще се върнеме честити.

Гергина Александрова Кънева,
уч. II. отд. с. Доброславци, Софийско

ПРОЛЪТЪ

Отново слънцето изгрѣ
на модното небе;
отново волно зашумѣ
зеленото поле.

И птички пакъ запѣха
по цвѣннатѣ клони;
пчелитѣ забръмчаха,
прашецъ се златенъ рони.

Сергей Борисовъ, уч. отъ
I класъ, с. Мартенъ, Русенско.

СТРАХЛИВЕЦЪ

Петъръ Куражлията, Иванъ
Страхливецътъ и Дочо Хвалливиятъ,
отдавнашни овчарчета, бѣха пу-
стнали овцитѣ и се изтѣгаха подъ
дебелата сѣнка на стария орѣхъ.

— Хей, Петре, знаешъ ли, че
вчера ходихъ подъ Самодивското
дърво? Ама куражлия съмъ, а? —
каза Дончо.

— Лъжешъ, викна Петъръ. Азъ,
такъвъ куражлия, че не съмъ хо-
дилъ, та ти ли ще идешъ?

— И азъ не вѣрвамъ, каза Иванъ.

Отъ дума на дума взеха да се
препиратъ. Този викъ, азъ съмъ
безстрашенъ, онзи викъ, пъкъ най-
после решили, че който е най-без-
страшенъ, той да иде презъ нощта
подъ самодивското дърво. Речено
— сторено. Наелъ се Петъръ Кура-
жлията. Презъ цѣлия денъ мислилъ,
какъ ще иде подъ самодивското
дърво и какъ ще стои подъ него.

Неуспѣшно се мина денътъ. Слън-
цето се скри задъ хоризонта. Ме-
сепътъ изплува на небето. Звезди-

И въвъ китната горица,
тамъ въвъ гѣстата джбравъ,
ще пристигне кукувица
и ще кука до забравъ.

Кокиче и минзухаръ
Цвѣнало ми е кокиче,
като мѣничко момиче,
а до него минзухарче —
да му бжде то другарче.

За да си приказватъ двама
тѣ за татко и за мама,
и за своята мила дружка
синеока теменужка.

Стефанъ Дим. Гълъбовъ,
уч. II. кл., с. Гулянци, Никопол.

тѣ, като отъ невидима рѣка се за-
палиха надъ заспалата земя. Ве-
черникъ подухна и разклати кло-
нитѣ. Зловещиятъ гласъ на бухъла
се разлѣ въ тишината. Петъръ пла-
хо пристѣпваше. Спрѣ и се услу-
ша. Внезапно до ушитѣ му долѣ-
тъ прѣхтене и леко посвиркване.
Той видѣ по птеката две сѣнки.
Рече да извика, но устата му, ся-
кашъ бѣше заключена. Подкосиха
му се краката... Той падна въ не-
свѣсть... Дветѣ сѣнки, отъ които
Петъръ се толкова уплаши, бѣха
чичо Благой и неговото магаре.
Запхтени тѣ стигнаха подъ дър-
вото. Чичо Благой разбра, каква е
работата. Дигна Петра и го занесе
въ къщи.

Петъръ Куражлията лежа дълго
боленъ. Дочо и Иванъ ходѣха че-
сто при него. Следъ като оздравя
той отново трѣгна съ овцетѣ.

Оттогава на Куражлията прови-
каха страхливецъ.

Юрданка Р. Татарлиева уч. IV. отд.
Габрово

ЗАДАЧИ И РЕБУСИ

ГАТАНКИ

Хоризонтално: 1. гвоздей 6. Ри-
барски уредъ, 8. Име, 10. Настѣно-
мо, 12. Селище въ България, 14.
Рибарски центъръ, 18. Три еднак-
ви букви, 19. Мѣстоимение, 20.
Френска дума, 22. Планина въ Бъл-
гария.

Отвесно: 2. Библиейско име, 3.
Египетско божество, 4. Военно при-
критие, 5. Петиятъ синъ на Якова,
7. Видъ земя, 9. Мѣстоимение,
11. Градъ въ България, 13. Органъ,
14. Рожба, 15. Време, 16. Име, 17.
Уредъ употребяванъ въ карьеритѣ
21. Часть отъ кола.

Задава: Пауна Вас. Николова
у-ка отъ III. кл. с. Сергивецъ, Тър-
новско.

1. Много събрани, малко отбра-
ни, цѣль свѣтъ отъ тѣхъ се храни.
2. Отдолу лопата, отгоре кори-
то, а по срѣдата бабичка.
3. Хемъ пѣвецъ, хемъ царъ,
хемъ другаръ. Въоръженъ вой-
никъ и храбъръ бойникъ. Бори се
до кърви, салъ да бжде първи.

Задава: Иванчо Макавеевъ у-къ,
Плѣвнѣ

4. Нито се ядатъ, нито се пиятъ,
нито се миришатъ, но безъ тѣхъ не
може да се живѣе.
5. Кога водата е най-лека и ко-
га е най-бистра?

Задава: Марийка Д. Мешничарова
у-ка Елена

6. Въ името на кой български
градъ има: голѣмъ смѣдъ, глаголъ,
френска буква, музикална принад-
лежностъ и 7. различни български
букви.

Задава: Ст. Р. Петровъ
с. Лозарево, Карнобатско
7. Име съмъ на дърво. Прочете-
те ли ме отдѣсно на лѣво, ставамъ
име на състезание.

Задава: Иванъ Хр. Ефремовъ
у-къ, с. Драгомирово, Свищовско.

НОВИНИ

Улитки отъ морето. Наши-
ятъ редовенъ сътрудникъ г.
Ст. Андрейчинъ е напечаталъ
книга съ разкази за възраст-
ни „Улитки отъ морето“, кои-
то могатъ да се четатъ съ ед-
наква наслада и отъ малкитѣ.
Желающитѣ да си я изпи-
шатъ, могатъ да я получатъ и
чрезъ редакцията на „Славей-
че“. Цена 15 левъ.

Детска сцена. Сборникъ
за ученически утра и вечерин-
ки. Съдържа: стихове, диало-
зи, монолози, четива, разка-
зи, хуморески, сценки и др.
Съставилъ Вас. П. Нешевъ.
Доставя книгоиздателство Хр.
Г. Дановъ, София. Цена: часть
I — 40 лв., цена II — 60 лв. А
дветѣ части заедно — 80 лв.

Дѣдо Господъ по земята.
Нашиятъ сътрудникъ Сава
Поповъ е написалъ втора кни-
га приказки „Дѣдо Господъ
по земята“, издание на Т. Ф.
Чипевъ. Препоръчваме я на
нашитѣ читатели.

ПОСЛОВИЦИ

Безъ книга човѣкъ е като
слѣпъ.

*

Безъ трудъ почивката не е
сладка.

Сладка дума, желѣзни пор-
ти отваря.

*

Богъ е толкова голѣмъ, що-
то не може го събра нито не-
бето, нито земята, а е и тол-
кова малъкъ, че и въ сърдце-
то на мравката може да се
събере.

*

Бащина поука, синова спо-
лука.

Решение на задачите отъ брой 7

Решение на задачите отъ брой 7.
Ребусътъ: Хоризонтално: Бо-
тевъ, Нева, Нилъ, Алъ, осъ, Ра,
олъ, аръ, медъ, ека, носъ, асъ,
Лилъ, конъ, кк, салъ, ин, Рио, Со,
картелъ. Отвесно: Боя, ехо, Нина,
елъ, Арападъ, Ломъ, ракъ, Ленинъ,
долъ, дой, скотъ, масъ, Ра, киръ,
лостъ.

1. 10 мъже, 2 жени, 4 деца
2. Въ праздна чаша
- Мокри
4. Кожух-ар-ница.

Решили вѣрно всички задачи:
Василка Пѣва, София, Методи
Илиевъ, Орѣхово; Еню Никовъ, Ст.
Загора; Величка Минева, Петричъ;
Ваню Топаловъ, с. Кричимъ.

Всички получаватъ книга —
премия отъ „Златна библиотека“.

Три книги за 20 лева

1. Златно сърдце, отъ
Георги Крънзовъ цена 20 лв.
подвързана „30 „
2. Прощката лѣкува,
отъ Георги Крън-
зовъ „цена 5 „
3. Коледна елхичка,
отъ Радка Станими-
рова „цена 10 „

Тѣзи три книги можете да по-
лучите само срещу 20 лева, из-
пратени въ чисти пощенски или
гербови марки до редакцията
на в. „Славейче“.

За подвързана „Златно сърд-
це“ трѣбва да изпратите 25 лв.

СКРИТА КАРТИНА

Къде е бащата на децата?

СТРАНСТВУВАНИЯТА НА ОДИСЕЯ

19. ОДИСЕЯ ОСВОБОЖДАВА СВОИТЪ ДРУГАРИ.

Като приближихъ двореца на
Цирцея, азъ се провикнахъ съ
силенъ гласъ. Веднага на прага
се появи хубавата Цирцея. Тя ме
въведе въ своя дворецъ и ме по-
кани да ямъ и да пия отъ нейни-
тъ гостби и питиета. Азъ ядохъ
и пихъ, но преди това бѣхъ хап-
налъ отъ тревата, която Хермесъ
ми даде.

Цирцея се обърна къмъ мене
и ми рече:

— Сега и ти ще идешъ при
своитѣ другари, които грухтятъ
вънъ и те чакатъ.

Но азъ станахъ съ смѣхъ, из-
мъкнахъ своя мечъ и трѣгнахъ
къмъ нея. Уплашена, Цирцея
падна въ краката ми и извика съ
молба:

— Кой си ти, страннико? На-
вѣрно, ти си Одисей, за когото
Хермесъ ми каза, че може да
дойде! Тогава пощади ме и нека
бждемъ приятели!

— Съгласенъ съмъ! — отвър-
нахъ ѝ азъ, — но ако ми вър-
нешъ другаритѣ, които си обър-
нала на свини.

Изплашената Цирцея ме пове-
де къмъ кошарата, където бѣха
затворени моитѣ другари. Тя ги
напрѣска съ благовоно масло и
тѣ отново приеха човѣшкия си
образъ.

Тогава Цирцея ме улови за
ръката и каза:

— Остани при мене и бжди
мой съпругъ! Съ пѣсни ще те ве-
селя цѣль животъ. Ще живеешъ
подобно на боговетѣ въ радостъ
и веселие.

Но азъ ѝ отвърнахъ, че имамъ
само едно желание, да се върна
часъ по-скоро въ своята родина.

Като разбра, че нѣма да ме
задържи при себе си, тя отново
се приближи до мене и ми каза:

— Знай, че много опасности
те очакватъ въ твоя пътъ. Най-
първо ти ще минешъ край остро-
ва на божественитѣ сирени, пѣс-
нитѣ на които омайватъ всички.

Никой, който е чулъ тѣхнитѣ пѣс-
ни, не се е отказвалъ отъ оно-
ва мѣсто. Ти ще видишъ край
скалитѣ, на които сж насѣдали
сладкопоятитѣ сирени, трупове-
тъ на умрѣли мъже, останали
тамъ до последенъ дѣхъ да слу-
шатъ пѣснитѣ имъ. Когато твои-
тъ кораби наближатъ острова на
сиренитѣ, постави въ ушитѣ на
всѣкого разтопенъ воскъ, за да
не може никой да чуе тѣхнитѣ
омайни пѣсни. Но следъ това те
очаква нова беда. Пятъти ви ми-
нава презъ две грамадни скали,
отъ които едната стига чакъ до
небесата. Въ една пещера на та-
зи скала живѣе чудовището Сци-
ла, което има много уста и рѣже.
Рѣцетъ му стигатъ чакъ до море-
то. Пази се да не задигне хора-
та и корабитѣ ти и да ви изяде.

Въ дѣното на другата скала жи-
вѣе чудовището Харибда, което
три пѣти презъ деня изпива во-
дата на морето и следъ това
пакъ я изпуща. Ако преминете
отъ тамъ презъ това време, морс-
китѣ бездни ще ви поглънатъ и
вие ще загинете. Но ако успѣете
да се отървете отъ тѣзи опасно-
сти, тогава ти и твоитѣ хора ще
стигнете благополучно въ род-
ния си край.

Като каза това, тя ме пушна
да си вървя, заедно съ моитѣ хо-
ра. Ние бързо стигнахме при ко-
рабитѣ, кажихме се и потегли-
ме, съпроводжани отъ попътния
западенъ вѣтеръ.

Тогава азъ казахъ на своитѣ
другари, какви опасности ни
очакватъ. После запушихъ ушитѣ
на всички съ воскъ, като само
въ своитѣ уши не поставихъ.

20. КРАЙ ОСТРОВА НА СИ-
РЕНИТЪ

Не мина много време и кора-
битѣ ни се приближиха край о-
строва на сиренитѣ. Тѣ бѣха на-
сѣдали по крайбрежнитѣ скали.
Като видѣха нашитѣ кораби, за-

пѣха своитѣ възшебни пѣсни и
ме зовѣха съ топълъ гласъ:

— Ела при насъ, храбрий О-
дисей! Спри своя корабъ и по-
слушай пѣснитѣ ни. Всѣки, който
ги е чулъ, е останалъ завинаги
при насъ.

Пѣснитѣ имъ ме омайваха и
азъ искахъ да се хвърля отъ ко-
раба и да отида при сиренитѣ,
но моитѣ хора, които не чуваха
нищо, ме държаха здраво и не
ме пушнаха. Когато се отдалечи-
ме отъ тѣхния омагьосанъ ост-
ровъ и пѣснитѣ имъ заглъгнаха,
моитѣ хора ме пушнаха, зашто-
то видѣха, че азъ се бѣхъ заче-
успокоилъ.

21. СЦИЛА И ХАРИБДА

Скоро стигнахме до мѣстото,
където се издигаха дветѣ ви-
соки скали. Нашитѣ кораби трѣ-
бваше да преминатъ презъ това
тѣсно мѣсто.

Харибда бѣше поглънала во-
дата и ние виждахме камѣнитѣ
по морското дѣно. Скоро тя из-
пустина водата и ние побързахме
да преминемъ презъ това опас-
но мѣсто. Но жстоката Сцила
ни видѣ и протѣгна многоброй-
нитѣ си пипала. Грабна шестъ
отъ моитѣ най-храбри мъже и
ги поглъна въ грамадния си тър-
бухъ.

Одисей напуска двореца на царъ
Алкнон

Бѣхме преминали опасното
мѣсто, когато Харибда отново
поглъна водата. Корабитѣ ни се
наклониха, но моитѣ храбри ве-
слари гребѣха съ всички сили и
така успѣхме да отминемъ.

22. СТАДАТА НА СЛЪНЦЕТО

Но гнѣвътъ на боговетѣ ни
хвърли пакъ въ нова беда. Ко-
гато корабитѣ ни преминаваха
край островъ Тринакрия, където
пасатъ стадата на слънцето, бу-
ря разбултува морето. Другари-
тѣ ми настояха да спрѣмъ ко-
рабитѣ и да слѣземъ на брѣга.
Но азъ искахъ да ги отклоня, за-
щото знаехъ, че не бива да се
заканятъ животнитѣ отъ стадата
на слънцето. Но моитѣ думи не
помогнаха предъ уморенитѣ ве-
слари. Всички слѣзеха на брѣга
да си починатъ. Бурята не стихъ
на цѣль месецъ. И ние изядохме
всичката си храна, която носѣх-
ме въ корабитѣ. Гладътъ започ-
на да ни измъчва, но азъ не по-
зволявахъ на хората си да зако-
лятъ нито едно отъ животнитѣ
на слънцето, защото не искахъ
нови беди да се изпрѣчватъ на
пѣтя ни. Другаритѣ ми не ме
послушаха. Издебнаха, като
слѣхъ, и се нахранили съ месо
отъ стадата на слънцето.

Когато бурята утихна и се качи-
ме на корабитѣ, морето се разиг-
ра и разби всички кораби, а дру-
гаритѣ ми намѣриха смъртта си
въ морскитѣ бездни. Само азъ
можахъ да се спася, заловенъ
за една греда отъ разбититѣ ко-
раби. Деветъ дни и деветъ нощи
ме люшкаха вълнитѣ гладенъ и
изтощенъ, докато ме изхвърли-
ха на острова на богиня Калипсо.

Тамъ стояхъ, докато боговетѣ
решиха да ме пушатъ да се
върна въ родния си край. Но По-
сейдонъ пакъ изпрати върху ме
не своя гнѣвъ, разби ладията ми
и азъ едва се спасихъ, като до-
стигнахъ до вашата земя...

Сега вече знаете цѣлата ми
орисъ...

(Следва)

ЧИНОВНИЧЕСКОТО КООП. ВЪ ЗАСТРАХОВАТЕЛНО Д-ВО

Най-голѣмото застрахователно предприятие на Балканитѣ
РОДИТЕЛИ! Ако обичате децата си, Вие ще помислите за
тѣхното бждеще!
Застраховката е най-доброто срѣдство за обезпе-
чение бждещето на децата.

ЧИНОВНИЧЕСКОТО Д-во предлага най-евтини премии и
най-изгодни условия.

Застраховайте се при ЧИНОВНИЧЕСКОТО Д-ВО